

Šulinys

Nr. 34
2014 m. Gruodis

Merkinės Vinco Krėvės gimnazija

Pagerbtas žydų genocido aukų atminimas

Merkinės Vinco Krėvės gimnazijos 8 klasės mokiniai netradicinės istorijos pamokos metu paminėjo Lietuvos žydų genocido dieną. Aštuntokai kartu su mokytoju Eimantu Vitkausku aplankė holokausto aukų kapavietes Merkinėje, uždegė žvakeles, padėjo po akmenuką. Akmenukas žydų tikėjime simbolizuoja atminimo ženklą ir yra ilgaamžiškumo simbolis, kuris niekada, kaip kad būna su gėlėmis, nenuvys.

Vakare dalyvavome Merkinės muziejaus renginyje, kuriame buvo demonstruojamas dokumentinis filmas, pasakojantis apie žydų bendruomenę tarpukario Lietuvoje. Pagerbėme 1941 m. rugsėjo 10 d. sunaikintos istorinės Merkinės miestelio žydų bendruomenės atminimą, perskaitydami sušaudytųjų pavardes.

„Šulinio“ info
Mokytojo Eimanto Vitkausko nuotraukos

Mokytojo Vytauto Černiausko nuotrauka

Solidarumo bėgimas

Spalio mėnesį Merkinės Vinco Krėvės gimnazija dalyvavo organizacijos „Gelbėkit vaikus“ akcijoje „Solidarumo bėgimas“. Šios akcijos tikslas – suburti vaikus bendrai sportinei veiklai, skatinti solidarumą tarp skirtingų kultūrų, socialinės aplinkos ir įvairaus amžiaus moksleivių. Akcija vykdoma visame pasaulyje, o dalyvių skaičius jau viršijo 2 000 000 vaikų ir mokytojų. „Solidarumo bėgimo“ akcijos metu buvo renkama parama vaikams, kuriems reikia pagalbos.

Spalio 22 d. įvyko pats bėgimas, kurio metu kiekvienas dalyvis bėgo simbolinį kilometrą, na o ištvermingiausieji pasiekė Merkinės kryžkeles. Solidarumo bėgime dalyvavo visa Gimnazijos bendruomenė. Labai džiaugiamės, kad pavyko surinkti net 792,72 Lt. Šios lėšos buvo perduotos organizacijai „Gelbėkit vaikus“. Nuoširdžiai dėkojame prisidėjusiems prie šios akcijos.

„Šulinio“ info

Inesos Sinkevičiūtės, Ig kl. nuotrauka

Rugsėjo 26 d. Merkinės V. Krėvės gimnazijoje šventėme „Europos kalbų dieną“. Ši diena pradėta švęsti Europos Tarybos iniciatyva nuo 2001 m., siekiant pristatyti kalbų įvairovę ir skatinti žmones mokytis užsienio kalbų visą gyvenimą.

tė. Smagiai nuskambėjo ir Ig klasės mokinių traukiama Enrique Iglesias daina „Hero“. Šiuos vaikus paruošė anglų kalbos mokytojai Audronė Streikuvienė, Karolis Baliutis ir muzikos mokytojas Kęstutis Breidokas.

4

ninkai Elinga Večkytė, Rugilė Sinkevičiūtė, Matas Kalvinskas, Kotryna Černiauskaitė, Gustė Petrulevičiūtė, penktokė Rasa Stravinskaitė bei šeštokės Miglė Krutulytė ir Rugilė Ulbinaitė padainavo smagią dzūkišką dainelę „Čimdži rimdži šakar makar“.

Mokytojos Renatos Varanavičienės ruošta Ugnė Lukšytė padeklamavo Sigito Gedos eilėraštį „Kregždutės daina“. Renginį užbaigė mokytojai: Renata Varanavičienė, Rita Černiauskienė,

Renata Černiauskienė ir Vytautas Černiauskas atlikę bendrą lenkų ir ukrainiečių liaudies dainą „Hej, hej, hej, sokoly“, kuriai žodžius sukūrė lenkų – ukrainiečių XIX a. poetas Tomasz Padura.

Dėkojame renginio vedėjams Žygimantui Minelgai ir Eglė Sinkevičiūtei bei visiems, kurie palaikė mūsų idėjas bei padėjo jas įgyvendinti.

**Neformalaus ugdymo organizatorius
Vytautas Černiauskas**

Kaip tampama asmenybe?

Asmenybė – įgimtų savybių, patirties ir suvokimo vystymosi rezultatas. Kiekvieno mūsų saviugdą keliai yra skirtingas, nes tam daro įtaką mūsų aplinka, kuri stipriausiai paveikia dvasinę darną, temperamentą ar net žmogaus charakterio bruožus. Asmenybės kūrimas yra aktualus visuomet ir visais laikais. Štai Martynas Mažvydas, gyvenęs XVI a., Renesanso epochoje, pirmąją lietuvišką knygą „Katekizmas“ kėlė žmogaus asmenybės formavimo sąstingio problemas, kuomet lietuviai, išpažinę pagonybę, nebuvo prisilietę prie tikrojo tikėjimo, neturėjo galimybės pažinti krikščionybės tiesas raštu. Tai labiausiai ir neramino M. Mažvydą, todėl „Katekizmo“ lietuvių kalba parašytoje prakalboje „Knygelės pačios bylo Lietuvinkump ir Žemaičiump“ teigė, kad mokslas nėra vien ponų reikalas, visa visuomenė turi šviestis, pažinti Bibliją ir „išsikapanoti“ iš mokslo nebūties tamsybių: „Maloniai ir su džiaugsmu tą žodį priimkit, / O jūsų ūkiuose šeimyną mokykit / <..> Ir pašlovinti po akimis Dievo būsit, / Visuose daiktuose palaimą turėsit, / Šituo mokslu Dievą tikrai pažinsit.“ Humanistas kviečia visus priimti mokslo šviesos dalelę kartu su jo katekizmu. Be to, protestantų kunigas skatina nebijoti keisti save, tobulintis daugiau nei vienoje srityje, plėsti savo akiratį ir tobulėti kaip asmenybėms: „Zotagomis tau žmogus tur atsakyti, / Jog geresniai atmen arti, nent poterį byloti.“ XVI a. žmogus, gyvenęs kaime, turėjo paprastą vertybių kraitį: žemdirbystę, gyvulininkystę

ir išpažįstami pagoniškieji dievai. Reformatų dvasininkas pasako, jog mokytis, šviestis, pažinti Biblijos mokymą yra ne mažesnė vertybė už žemdirbio darbą. Beje, kaip tik reformatai pirmieji ir suprato poreikį išmokyti paprastus žmones gimtąja kalba skaityti Bibliją ir taip priartėti prie Dievo be jokių tarpininkų. Akivaizdu, kad mokslas, savišvieta – tai vieni pagrindinių kelrodžių, vedančių kryptingu asmenybės tobulėjimo keliu. Šiuos kelrodžius pabrėžia ir M. Mažvydas kreipdamasis į lietuvių „Katekizmo“ prakalboje: „Raginkit žmones to trumpo mokslo išmukti, / Be kurio platesnis mokslas negal stovėti.“ Autorius teigia, kad iš šio „Katekizmo“ žmonės turės galimybę skaityti Šventąjį Raštą, giliau pažinti Dievo skelbiamą žodį ir apskritai pažinti pasaulį. Sutikime, kad asmenybe tapti be ugdymosi ir individualaus savęs tobulinimo nėra galimybių, nes plėsti savo pasaulėžiūrą yra būtina žmogui, kuris nori pažinti pasaulį ne vien žemdirbio akimis. Taigi norint tapti asmenybe yra būtinas pasaulio, žmonių, aplinkos pažinimas. Tobulinti save ne tik racionalių suvokimu, tačiau ir dvasiniu savęs pažinimu. Asmenybe per dieną netampama, bet ugdyti savo suvokimą apie pasaulį, tapti kognityviais žmonėmis reikia ruošti nuosekliai bei kantriai. Mūsų gyvenime nuveiktas pažinimo, suvokimo procesas atsispindi mūsų kiekvieno unikaloje asmenybėje.

Žygmantas Minelga, IIIg kl.
Gabrielės Lukšytės, Ig kl. nuotraukos

Kaip jautiesi, naujoke?

Mūsų gimnazijoje mažėja mokinių skaičius kaip ir kitose miestelių mokyklose. Kai kurios miestelių mokyklos net užsidaro. Kodėl taip atsitinka? Mokiniai kartu su tėvais išvažiuoja į didesnius miestus, į užsienį, todėl ir mažėja mokinių, mokykla gauna mažiau lėšų, tenka atleisti mokytojus, sujungti klases arba net uždaryti mokyklą. Mūsų gimnazija netenka daug mokinių, kuriuos išleidžia į universitetus, kolegijas, tačiau ateina ir naujokų iš kitų mokyklų. Kaip jie jaučiasi naujoje mokykloje? Ar jie džiaugiasi, kad atėjo pas mus? Kaip juos priėmė naujieji bendraklasiai?

Kadangi į aštuntą klasę atėjo viena naujokė, o į devintą net penki, aš nusprendžiau juos apklausti ir sužinoti, dėl kokių priežasčių jie atėjo į mūsų gimnaziją, ar jiems čia patinka, kaip jautėsi pirmąją dieną, ar yra jiems patinkančių būrelių?

Į klausimus atsakymų nebuvo labai įvairių, nes penki devintokai, o, atsiprašau – I klasės gimnazistai – ir viena aštuntokė atėjo iš tos pačios mokyklos.

Pirmasis mano klausimas ir buvo: kodėl

pakeitėte mokyklą? Pasirodo, jų mokykloje gerokai sumažėjo mokinių, todėl kai kurias klases panaikino, kai kurias sujungė ir teko pereiti į kitas mokyklas. Man rūpėjo sužinoti, kaip jie jautėsi pirmąją mokslo metų dieną? Ogi nelabai drąsiai: nelabai norėjo bendrauti, nes visi buvo nepažįstami, tačiau klasių auklėtojai juos priėmė šiltai, jų manymu, taip visus naujokus turėtų priimti. Beje, mano kalbinti pašnekovai pridūrė, kad iš tiesų jie jautėsi kitaip negu visados, tačiau diena po dienos, kalbėdami su kitais mokiniais, atrado draugų, taip pat naujokams labai padėjo bendraklasiai, pažįstami iš seniau.

Trečias mane dominęs klausimas buvo: kaip manote, ar mūsų mokykloje yra pakankamai veiklos atsiskleisti kiekvienai asmenybei? Patikėkite, jų atsakymas mane pradžiugino. Iš tiesų, mūsų gimnazijoje yra nemažai popamokinės veiklos, todėl tikrai yra galimybė atsiskleisti ir išsirinkti savąją, bet prieš tai reikia apsispręsti, ko tikrai nori, ir pagalvoti, ar suspėsi. Naujokų nuomone, lankant būrelius, laikas neprailgs. Be abejo, man buvo įdomu, kaip naujieji mokytojai jiems – griežti ar malonūs? Naujokai atsakė gana diplomatiškai. Anot jų, kiekvienas mokytojas yra savitas, tačiau jeigu suprasi mokytoją, tai jis supras tave ir neatrodys, kad yra labai griežtas, bus malonu mokytis ir viskas, ko gero, bus geriau. Galų gale, ėmiau ir paklausiau, ar jie priprato prie naujosios mokyklos ir jos tvarkos? Paskaitykite, ką jie atsakė: „Stengiamės priprasti ir manome, kad priprasime, jas [taisykles – A. B.] žinosime ir būsime pavyzdingi mokiniai.“ Belieka pridurti – tikri šaunuoliai tie mūsų naujokai.

Taigi, linkiu naujokams dar po kelių savaitių visiškai priprasti prie mokytojų, savo bendraklasių ir mokyklos tvarkos, kad atrastų savo mėgstamą būrelį, jį lankytų. Moksluose sektųsi visiems, ne tik naujokams. Linkiu būti aktyviems mokslo, meno srityse ir mokyklos gyvenime. Amen.

Aldona Bubnelytė, 8 kl.

Inesos Sinkevičiūtės, 1g kl. nuotrauka

Interviu su Mokinių prezidentu

Mūsų gimnazijoje kaip ir visada kas dveji metai yra išrenkamas Mokinių prezidentas. Praeitų mokslo metų pabaigoje vėl rinkome prezidentą. Visi kandidatai skatino balsuoti už juos. Tačiau tik vienas galėjo nugalėti. Labai dideliu mokinių pasitikėjimu buvo įvertintas **Žygimantas Minelga**. Todėl nusprendžiau jį apklausti.

Kas paskatino tapti Mokinių prezidentu?

Atėjau su labai dideliu noru – suaktyvinti mokinių savivaldą, pakeisti mokinių požiūrį į mokyklą.

Kaip jautiesi būdamas Mokinių prezidentu? Ar tai yra sunku?

Visų pirma aš esu mokinys, besimokantis III g klasėje, o Mokinių taryboje – Mokinių prezidentas. Taip, būti išrinktu prezidentu sunku, nes turi klausti mokinių, kokio renginio norėtų, teirautis, kaip jiems sekasi.

Kokios tavo pareigos? Ką veikia Mokinių prezidentas?

Kadangi esu Mokinių prezidentas, vadinasi, esu mokinių balsas ir turiu atsižvelgti į kiekvieno iš jų nuomonę bei pasistengti būti pavyzdys

kitiems.

Ar viską suspėjai besimokydamas vienuolikoje klasėje?

Taip, krūvis tikrai didelis, tačiau pamokų metu stengiuosi susikaupti ir galvoti apie mokslus.

Ką spėjai nuveikti per šį pusmetį? Kokie ateities planai?

Mokinių taryba turi daug nuveikti. Mes visi kartu stengiamės sukurti veiklesnę mokinių savivaldą ir padaryti ją demokratiškesnę.

Ką norėtum pakeisti mūsų mokykloje?

Kaip ir sakiau, sukurti kitokią mokyklą.

Ką vadini kitokia mokykla?

Mokyklą, kurioje yra stipri mokinių savivalda, supratimas, kaip veikia demokratijos, laisvas ir atviras, įgyvendinimo principas. Mokinių, mokytojų, administracijos bendradarbiavimas, pagalba siekiant bendrų tikslų ir kuriant šviesesnę mokyklą, kurioje būtų gera mums patiems.

Ačiū už pokalbį.

Klausinėjo Aldona Bubnelytė, 8 kl.

„ERDVĖLAIVIS ŽEMĖ“

Rugsėjo 12 d. mes, septintos klasės mokiniai, kartu su fizikos mokytoju Stasiu Paparčiu vykdome į Vilniuje esantį Gedimino technikos universitetą, kur dalyvavome festivalyje „Erdvėlaivis Žemė“. Renginį atidarė Lietuvos Respublikos Prezidentė Dalia Grybauskaitė, jai talkino robotas. Mums labiausiai įsiminė astronautas, kurio kostiumą galėjome paliesti. Mokslo atidarymo šventėje stebėjome skraidantį, važinėjantį, einantį robotą. Susirinkusieji galėjo

pasimatuoti specialią pirštinę, kurios judesius atkartoj robotinė ranka. Klausėmės paskaitų apie žemės drebėjimus, gręžinius, grunto sandarą. Universiteto kieme žiūrovų laukė studentų sukonstruotas automobilis, kuris vartoja vandenilį. Nelikome be dovanų – Merkinės Vinco Krėvės gimnazija gavo teleskopą, o mes – atminimo dovanėles.

Septintos klasės mokiniai
Rovenos Černiauskaitės, 7 kl. nuotraukos

Krėvės savaitė Merkinės V. Krėvės gimnazijoje

Nejučia prabėgo dar vieneri metai, o mūsų Gimnazijos bendruomenė vėl švenčia rašytojo V. Krėvės gimtadienį – jau 132 – ajį. Krėvės savaitė pasidėjo pirmadienį – stendo „Krėvė ir Donelaitis. Metų laikai“ bei piešinių parodos „Metų kalendorius“ atidarymu. Plakatus šiai parodai per dailės pamokas piešė visos klasės: pradedant pirmokais, kurie vaizdavo įsimintinas sausio mėnesio šventes, simbolius, ir baigiant abiturientais, kuriems teko atskleisti gruodžio ypatumus. Šeštokai per lietuvių kalbos pamoką kūrė vaidinimą „Velykinis bobulės rytmetys“ pagal V. Krėvės „Bobulės vargus“. Aštuntokai klasės valandėlėje diskutavo apie mėgstamas knygas, buvo kalbama apie rašytoją V. Krėvę, vyko mini viktorina – „Atspėk kūrinio pavadinimą“. Ilg mokinukams vyko speciali istorijos pamoka „Vincas Mickevičius-Krėvė – Nepriklausomos Lietuvos politikas tarpukariu“. IIIg ir IVg klasių mokiniai per šokių pamokas sužinojo, kokius šokius žmonės mėgdavo kalendorinių švenčių metu.

Antradienį dešimtokai klasės valandėlėje diskutavo tema „Ar V. Krėvės puoselėtos vertybės svarbios šiuolaikiniam žmogui?“ IVg klasė lietuvių kalbos pamokose domėjosi „Kaip išlikti oriam XXI amžiuje? (XXI a. žmogus, Skirgaila bei „viežlybieji“ K. Donelaičio poemos „Metai“ būrai)“. Devintokai gilinosi į temą „Skerdžiaus santykiai su kaimo žmonėmis bei vaikais. Ko šiandien galėtume pasimokyti iš šio personažo?“ Na, o aštuntokai tyrinėjo V. Krėvės personažą „Skerdžius – senų laikų žmogus?“ Net ir mažieji pirmokėliai mokymdamiesi raidelę K rašydami ją domėjosi, kas gi buvo tas Krėvė ir kodėl jis mums toks svarbus?

Trečiadienį pirmokėliai skaitė Krėvės padavinimą „Gilšė“, trečiokai atvertė „Bobulės vargų“ knygą. Ilg klasės mokiniai per lietuvių kalbos pamoką gilinosi į „Ramūnų kaimo Jonines“ pagal V. Krėvės „Raganių“ ir Donelaičio „Vasaros darbus“, o krikštydami Ilg gimnazistus sugalvojo smagius išbandymus, kuriuos teko išbandyti kiekvienam krikštavaikiui. IIIg klasės mokiniai per lietuvių kalbos pamoką nagrinėjo „Kūčių vakaro papročius Krėvės apsakyme „Kūčių vakaras“ ir organizavo viktoriną penktokėliams. Jaunieji šauliai mokėsi iškilmingos rikiuotės elementų, savo nusitikimu patvirtindami rašytojo išsakytą mintį, kad Dainavos krašte milžinai gyveno.

Ketvirtadienį klasės valandėlėje šeštokai diskutavo tema „Krėvė – Dainavos sūnus“. 1 ir 3 jungtinės klasės mokinukai praturtino savo žinias klasės valandėlėje „V. Krėvė – mūsų rašytojas“. Po pamokų vyko tradicinis krepšinio turnyras 3x3 „Vincuko ažuolas“. Šiemet rungėsi penkios komandos: „Krėviukai“ (I. Lenkevičius, D. Viniarskas, L. Lenkevičius, D. Večkys), „Lapiniai“ (L. Jakubavičius, L. Baliukonis, V. Čaplikas, J. Jocy), „Straujos šmėklos“ (K. Černiauskas, S. Pačkauskas, D. Žitkus, D. Visockas), „Krėvės rikiai“ (A. Česnulevičius, O. Čaplikas, L. Lukšys, D. Bingelis), „Rytmečiai“ (P. Bubėnas, M. Kisielis, A. Maciulevičius, E. Karlonas). Po atkaklių kovų pirmąją vietą iškovojo „Krėvės rikiai“, antroji atiteko „Krėviukams“, treči – „Lapiniai“, ketvirti – „Straujos šmėklos“.

Neformalaus ugdymo organizatorius
Vytautas Černiauskas

Emilijos Rožankevičiūtės nuotraukoje: Krepšinio turnyro 3x3 „Vincuko ažuolas“ nugalėtojai ir dalyviai

„Krėvė ir Donelaitis“

Spalio 17 d. šventėme 132 – ajį V. Krėvės gimtadienį. Tradiciškai šią dieną vyko įvairūs renginiai: abiturientai, vadovaujami mokytojos Astos Tarailienės, krikštijo pirmokėlius. Po krikštynų jaunieji krėviukai išvyko į rašytojo gimtinę – Subartonis, o abiturientams paskaitą skaitė viešnia, Lietuvos edukologijos universiteto doktorantė Rima Kasperionytė.

5 – IIIg klasių mokiniai dalyvavo improvizuotoje mugėje – Simajudo turgus. Šiam renginiui dirigavo trečiokai gimnazistai ir jų auklėtoja Renata Varanavičienė. Scenoje išvydome Krizą su skerdžiumi Lapinu, Bobulę su Antanuku ir dar daugybę Krėvės personažų, kurie kvietė dalyvavusių klasių mokinukus reklamuoti savo patiekalus. O jų buvo labai gardžių ir gausių – kiekviena klasė turėjo pasiruošti pagal tradicines kalendorines šventes, sugalvoti valgių pavadinimus V. Krėvės ir K. Donelaičio kūrybos motyvais, papuošti savo prekyvietę. Turguje cirkuliavo specialūs pinigėliai „krėviukai“, už kuriuos buvo galima įsigyti visko, ko širdis geidžia. Pavyzdžiui, pasivašinti „Skerdžiaus čėsniu“, „Kiškio uodegėlėmis“, „Pričkaus kibinais“, paskanauti „Perkūno obuolių pyrago“ arba „Veidmainių sūrio“. „Simajudo turgų“ vainikavo viktorina, kurioje kiekvienas, teisingai atsakęs į klausimą, susijusį su Krėve arba Donelaičiu, gavo po malonų prizą.

Antroji dalis sukvietė visus į gimnazijos Aktų salę. Joje išgyvenome visą donelaitišką metų ciklą, pradėdami pavasariu, kai „saulelė vėl atkopdama budino svieta“. Renginį vedė „Improvizatorių klubo“ nariai Žygimantas Minelga, Ignas Bingelis, Kristupas Černiauskas, Ieva Krušniauskaitė, Neringa Lisauskaitė, Vaida Jurčiukonytė, Jovita Urbonavičiūtė. Šios šventės režisierė – mokytoja Rita Černiauskienė.

Scenoje kaip ir kasmet išvydome tikrą spektaklį. Eimanto Vitkausko auklėtiniai – šeštokai pradžiugino spalvingomis Velykomis pagal „Bobulės vargus“, Zitos Kulakauskienės trečiokėliai dainavo apie apie „Oželį“, kaip gamtos jėgų žadintoją. Ig klasės mokiniai (auklėtojas Alfredas Šapalas) žadino „žamį“ jurginių daina „Jurja, geras vakaras“. Rūtos Kučinskienės penktokėliai kartu su Antanuku ir bobule sėjo kvietelius ir augino kiškio duonelę. Mokytojos Renatos Černiauskienės septintokai ganė Sekminių gyvulėlius, ketvirtokai (mokytojas Antanas Kulakauskas) žaidė Sekminių žaidimą „Gaspadinė ant Sekminių“. IIg klasės gimnazistai (auklėtoja Alytė Katelynaitė) džiugino Joninių papročiais ir dainomis. Taip nejučia per vasaros darbelius ir atlytus rudens kelius nukeliavome link advento, kur įvairius burtus, žaidimus demonstravo aštuntokai (auklėtoja Vilija Katkevičienė). Beje, labai nustebino svečiai iš Marcinkonių pagrindinės mokyklos (mokytoja Audronė Sčesnulevičienė), jie mums perskaitė Donelaičio ištrauką dzūkiškai. Trečios gimnazijos klasės (auklėtoja Renata Varanavičienė) džiugino rimtais ir nuotaikingais Kūčių – Kalėdų papročiais ir jaunimo vakarone. Jungtinės 1 ir 3 klasės mokinukai (mokytoja Rasa Aleksiūnienė) sekė pasaką, kad ilgi žiemos vakarai trumpėtų, o antrokėliai (mokytojos Zita Truncienė ir Irena Kašėtienė) jau vijo žiemą iš kiemo švęsdami Užgavėnes.

Taip apsisuko visas „Metų“ ratas, kuriame šiemet ne didvyrių mūšiai buvo svarbu, o Dievo didybė, darbas ir žmogaus dorybė. Šventė sužavėjo, pakylėjo ir nudžiugino. Turbūt nepaliko nė vieno abejingo. Ačiū visiems, prisidėjusiems prie jos didybės ir grožio.

Neformalaus ugdymo organizatorius Vytautas Černiauskas

Sporto „mūšis“ Lenkijoje

Rugsėjo 11 – 12 dienomis tęsėme vasarą pradėtą sporto „mūšį“ tarp lietuvių ir lenkų dėl puikiosios taurės, perleidžiamos net penkeriems metams. Taigi dvidešimt mūsų mokyklos sportininkų išvyko į Lenkiją, į Gyžicko miestą, nusiteikę ryžtingai bei kovingai.

Po ilgos kelionės pirmiausia įsikūrėme viešbutyje ir pailsėjome. Atsigavę iškeliavome į sporto aikštelę žaisti krepšinį ir futbolą. Kaip ir priklauso lietuvaiciams, tiek vaikinai, tiek merginos krepšinio varžybas laimėjo be jokių sunkumų. Futbolo varžybas merginos sužaidė lygiosiomis, vaikinams pritrūko jėgų ir pergale džiaugėsi lenkų komanda. Džiaugdamiesi savo rezultatais išskubėjome į viešbutį, pavakarieniavome ir vakare linksmai pabendraavome draugų būry.

Kitą rytą vaikštinėjome su gidu po gražiausias Gyžicko vietas. Pasigrožėję miestu, grįžome pietauti skaniausių patiekalų bei skubėjome krauti daiktus. Pilni gerų įspūdžių iškeliavome atgal į Merkinę. Taip baigėsi viena „mūšio“ dalis taurės link.

Gabrielė Lukšytė, Ig klasė
Autorės nuotraukos

Kaipgi baigėsi mūsų?

Rugsėjo 19 dieną sportinės varžybos iš Lenkijos persikėlė į Merkinę. Žingsnis po žingsnio priėjome paskutinį „mūšio“ etapą, kuriame gimnazistai kovojo dėl „Draugystės taurės“. Vyko atkaklios tinklinio, stalo teniso ir virvės traukimo varžybos. Susumavus visų rungčių rezultatus, paaiškėjo, kad šiemet pereinamoji „Draugystės taurė“ atiteko jauniems mūsų Gimnazijos sportininkams, kurie nugalėjo bendraamžius iš Lenkijos rezultatu 23:17.

Šie renginiai yra projekto Gimnazijos vykdomo projekto „Neformaliojo ugdymo formų

tobulinimo Lietuvos ir Lenkijos pasienio regionuose“, kurį iš dalies finansuoja Europos Sąjungos Europos regioninės plėtros fondas, dalis. Projektas vykdomas pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslo Lietuvos ir Lenkijos bendradarbiavimo per sieną programą, skirtą skatinti tvarų Lietuvos ir Lenkijos pasienio regiono vystimąsi didinant ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą.

Gabrielė Lukšytė, 1g klasė

Mokytojo Vytauto Černiausko nuotraukos

Šauliai

Mūsų mokykloje atsirado naujai įsteigtas Šaulių sąjungos būrelis „Jaunieji šauliai“. Kas yra jaunieji šauliai? Tai – Lietuvos šaulių sąjungos nariai nuo 11 iki 18 metų. Jaunieji šauliai susipažįsta su Lietuvos šaulių sąjungos veikla ir tarnybos Lietuvos kariuomenėje ypatumais, dalyvauja valstybės šventėse, miestų renginiuose, stovyklose, projektuose. O Šaulių sąjunga – sukurta organizacija, įtraukta į Lietuvos gynybos sistemą.

Labai norėjau sužinoti, ką veikia „Jaunieji šauliai“, ar žino, kas yra „Jaunieji šauliai“, kas juos paskatino tapti šios organizacijos nariais, ką jie tikisi sužinoti, pamatyti eidami į šį būrelį, kuo jis kitoks negu kiti būreliai. Be to, magėjo paklausti nuo 5 iki 10 klasės būrelį lankančių mokinių, ar nenusibosta rytais mankštintis?

Visų pirma norėjau paklausti: ar lankantieji būrelį žino, kas yra Šaulių sąjunga ir „Jaunieji šauliai“? Pasirodo, jaunieji šauliai žino pagrindinius organizacijos principus ir, prieš ateidami į būrelį, domėjosi, kas tai yra ir ką veiks būrelio metu.

Taip pat norėjau sužinoti, kas juos paskatino tapti jaunuoju šauliu? Kai kurie atsakė labai paprastai. O kai kurie pasakė apgalvoję, kad juos paskatino lankyti „Jaunųjų šaulių“ būrelį padėtis pasaulyje. Kai kuriuos, beje, suviliojo nauja, kitokia veikla, kurioje galima išbandyti kario gyvenimą ir pabuvoti nors trumpam kariu.

Kiekvieną rytą prieš pamokas matome šaulius besimankštinant. Tad iškilo klausimas: ar nenusibosta jiems? Buvo ir džiaugsmingų atsakymų, ir nelabai. Kai kurie šauliai džiaugėsi, kad kiekvieną rytą mankštinasi, bėgioja. Esą jiems mankšta padeda pabusti ir būti žvaliems pamokų metu, o kai kuriems nelabai patinka, nes tai reikia daryti kiekvieną rytą.

Kadangi dauguma apklaustųjų noriai lanko būrelį, nusprendžiau paklausti, kuo būrelis yra ypatingas, kitoks negu likusieji? Šis būrelis yra kitoks, nes moko jo narius pareigingumo, tvarkos: nevėluoti į būrelį, kalbėti tik tada, kai leidžia, stropiai lankyti būrelį ir nepraleidinėti mankštos.

Aldona Bubnelytė, 8 kl.

Ir dar apie šauliukus...

Kalbiname „Jaunųjų šaulių“ būrelio vadovą, mokytoją Vytautą Černiauską.

Kaip atsirado „Šaulių“ būrelis mūsų gimnazijoje?

„Jaunųjų šaulių“ būrelis Gimnazijoje atsirado „Šaulių sąjungos“, ŠMM ir V. Krėvės gimnazijos direktorės R. Sakalauskienės dėka. Dar 2006 m. Švietimo ir mokslo ministerija su Šaulių sąjunga buvo pasirašiusi bendradarbiavimo sutartį, kuria siekiama sukurti palankias sąlygas Lietuvos vaikų ir jaunimo pilietiniam, tautiniam ugdymui, visuomenės pilietinei ir tautinei raiškai. Džiugu, kad nuo 2014 m. į šią veiklą įsitraukėme ir mes.

Kaip buvo paskirtas šio būrelio vadovas?

Būrelio vadovas buvo paskirtas atsižvelgiant į daugelį savybių: fizinį pasirengimą, patriotiškumą, gebėjimus organizuoti, entuziazmą.

Kiek iš pradžių buvo būrelio narių ir kiek jų likę dabar?

Iš pradžių lankyti būrelį pageidavo apie 70 mokinių. Normalu, kad dabar jų liko mažiau, nes kai kuriems pasirodė per sunku laikytis pasižadėjimų. Taip pat lemiamą žodį tarė tėveliai – šį būrelį galima lankyti tik gavus raštišką tėvelių sutikimą. Šiuo metu 5-7 kl. grupėje yra 15 aktyvių narių, 8-IIg kl. grupėje – 35 mokiniai.

Ar mokiniai noriai lanko būrelį?

Kol kas būrelis lankomas pakankamai gausiai. Žinoma, ne visiems pavyksta visada susirinkti dėl paprastų priežasčių – ligos, pasikeitusių planų.

Ar ši veikla naudinga? Kodėl?

„Jaunųjų šaulių“ veikla yra labai naudinga. Visų pirma tai iššūkis kiekvienam šauliukui, kadangi jis pasižada būti doru, pareigingu, patriotišku, besidominčiu, padedančiu, patikimu, smalsiu žmogumi. Prasiplečia galimybės pažinti pasaulį apink mus – rengiami žygiai, susitikimai, užsiėmimai su Krašto apsaugos savanoriais, Lietuvos kariuomene, Priešgaissrine gelbėjimo tarnyba. Visa ši veikla stiprina atsakomybę už savo veiksmus, supažindina su karybos elementais, ugdo daugelį asmenybės savybių.

Kiek žinau, kiekvieną rytą su „šauliais“ darote mankštą. Kodėl kilo toks sumany-

mas? Ar noriai vaikai mankština? Ar nebijo rudens vėsos?

Kadangi buvo tiek daug norinčių lankyti šį būrelį, nusprendžiau paeksperimentuoti ir sužinoti, ar tas noras tikras, ar žmogus sugebės susidoroti su labai paprasta užduotimi – kiekvieną dieną, 10 minučių skirti sau. Apie mankštos naudą kalbėti nebūtina – akivaizdu, kad ji naudinga, tačiau mano tikslas buvo ugdyti ir valią. Deja, eksperimentas pasitvirtino ir valingų žmonių mūsų Gimnazijoje ne taip ir daug. Tačiau labai didžiuojusi tais, kurie yra Tvirto charakterio ir atlaikė šį visiškai paprastą išbandymą. Rudens vėsa svarbus elementas, nuo jos saugomės mankštinamiesi vidinėse Gimnazijos erdvėse.

Papasakokite plačiau apie šio būrelio veiklą.

Šiuo metu jau turime 11 šauliukų, kurie dalyvavo I pakopos mokymų kursuose ir sėkmingai išlaikę egzaminus, įgijo I pakopos laipsnį. Iš viso jų yra IV, o kiekviena pakopa pasižymi skirtingomis užduotimis, mokymais. Išlaikę trečios pakopos sunkumus, jaunieji šauliukai įgauti teisę dėvėti uniformą. Mes mokomės pažinti save – ugdyti valią, laikytis nustatytų taisyklių, būti pavyzdžiu kitiems, pratinamės dirbti komandoje. Jau mokėmės naudotis kompasu, nustatinėti azimutus, rasti reikiamą vietą. Dar laukia platesnė pažintis su topografijos mokslu, orientavimusi teritorijose, žemėlapių skaitymų. Taip pat daug karybos elementų – maskavimasis, taktika, išgyvenimo gamtoje pamokos, mokymės elgtis su ginklais. Ketiname keliauti į ekskursijas, lankyti muziejus, įvairiausių renginių, dalyvauti žygiuose, stovyklose, talkose. Labai platūs veiklos barai.

Šiuo metu yra daug neramumų Europoje dėl Rusijos agresijos, vyksta karo veiksmai Rytų Ukrainoje. Ar kilus karo grėsmei yra tikimybė, kad „Šauliams“ tektų realiai kariauti?

Į šį klausimą galėtų atsakyti tik ateitis. Labai norėtūsi tikėti, kad joje vietos karui nebus.

Ačiū už pokalbį.

Inesa Sinkevičiūtė, Ig kl.

„Anės gyvenimas“

Spalio 6 d. visa mūsų II gimnazijos klasė turėjo galimybę D. Tamulevičiūtės teatrų festivalyje išvysti Panevėžio Juozo Miltinio teatro pastatytą spektaklį „Anė iš Žaliastogių“. Įsivaizduojat, atbuvome trejetą pamokų, sėdom į Panevėžio teatro autobusą ir išsundėjom į Varėną. Patikėkit, nesigailėjom patekę į teatrą. Spektaklis buvo labai įdomus ir įtraukiantis. Atėjus pertraukai nekantravot sužinoti, kas vyks toliau. Žiūrėti labai verta, nes tai istorija apie galingos vaizduotės mergaitę, kuri skausmus išgyvena stipriau negu kiti ir labai aukojasi dėl savo artimųjų.

Spektaklio premjera 2012 m. lapkričio mėn. 18 d. Režisierius Antanas Gluskinas, aktoriai: Inga Jarkova, Eleonora Koriznaitė, Laimutis Sėdžius, Deividas Rajunčius, Toma Razmislavičiūtė, Ligita Kondrotaitė, Jolita Skukauskaitė. Spektaklis pastatytas pagal Kanados rašytojos Liusės Modės Montgomeri (Lucy Maud Montgomery)(1874-1942) to paties pavadinimo romaną.

Aktoriai vaidino laisvai ir buvo draugiški, labiausiai patiko mergina, kuri vaidino Anę ir atliko pagrindinį vaidmenį, tačiau kiti aktoriai neprasčiau įsijautė į savo vaidmenį. Muzika labai priderinta prie patiriamų išgyvenimų: kai šeima liūdi, muzika – liūdna ir tyli, o kai džiaugiasi,

muzika – linksma ir garsi. Pavyzdžiui, kai mirė vienas iš Anės globėjų, Merilės brolis Matijus, muzika vos girdėjosi ir buvo liūdna, o kai Anė žaisdavo lauke, muzika žaismingai aidėdavo salėje. Drabužiai primena senus laikus, nukelia į XX a. pr. Kanadą, kai vaikinai nešiojo marškinius su švarkais ir liemenėmis, o merginos dėvėjo pūstas sukneles ir sijonus. Įdomu buvo žiūrėti, kaip brolis Matijus imituoja, kad joja arkliu.

Spektaklis skirtas visai šeimai, todėl yra įdomus ir vaikams, ir suaugusiems. Rekomenduoju savo draugams, nes jie galės išvysti pamokančią istoriją apie tai, kad ne tik vaikinai gali padėti tvarkytis prie ūkio darbų, bet ir labai užsispyrusios merginos, jie sužinos, kad merginos sugeba ne tik virti valgių ir plauti indus, bet ir būti labai draugiškos, padėti, kai sunku, užjausti. Anę prigludžia bevaikiai sesuo ir brolis. Sesuo Merilė manė, kad jiems ūkyje reikia tik vaikino ir iš pradžių Anės labai nenorėjo, bet vėliau nė už ką niekam Anės būtų neatidavusi, nes globėjai brolis ir sesuo našlaitę pamilo dėl jos linksmumo, nuoširdumo, fantazijos jėgos. Anė įrodė, kad yra pranašesnė už neklaužadas kaimo bernus.

Ignas Urbelionis, IIg kl.
Inesos Sinkevičiūtės, Ig kl. nuotrauka

Ar verta mesti mokyklą dėl savo hobio?

Mokykla dažno vaiko gyvenime yra vienas iš svarbiausių dalykų. Joje mokomasi, bendraujama. Tačiau dauguma mūsų be mokyklos turime dar ir hobius. Dažniausiai tai būna antraeilis dalykas po mokymosi. Bet jeigu hobiui nori skirti visą savo laiką? Ir jeigu jis tau uždirbs pinigus? O ką, jeigu dėl savo hobio tu meti mokyklą būdamas šešiolikos?

Mano manymu, kartais hobis gali būti ne tik malonus laisvalaikio praleidimo būdas, bet ir mūsų darbas. Tokią mintį man mestelėjo neseniai „Delfi“ svetainėje skaitytas straipsnis. Jame rašoma apie jaunuolį Kristupą Antanavičių, kuris, būdamas šešiolikos metų, metė mokyklą, nes susidomėjo kompiuteriniais žaidimais. Jis teigia, kad mokykla neparuošia gyvenimui, o joje žinios yra „kalamos“ ir visiškai nemokoma mąstyti. Anot Kristupo, „Dauguma šiandieninių jaunuolių siekia socialinio pripažinimo iš bendraamžių. Jiems trūksta tikslo, kurio galėtų

siekti. Juk nieko nedarydamas esi „kietesnis“ už tą, kuris bando ką nors pasiekti...“ Noriu pastebėti, kad jopatieis sprendimas mesti mokyklą buvo tvirtas, argumentuotas ir palaimintas tėvų. Beje, noriu dar pridurti, kad minėtasis jaunuolis nesiliovė mokėtis – jis savarankiškai studijavo programavimą, kad galėtų kurti kompiuterinius žaidimus. Jo hobis, virtęs darbu, yra pelningas ir perspektyvus: „... paklausa yra labai didelė – kol kas žaidėjai nori daugiau žaidimų, negu jų yra sukuriama.“ Metęs mokyklą jis tapo tarptautinės žaidimų kompanijos darbuotoju. Jis nedarba, o visą savo laisvalaikį skiria hobiui bei už tai gauna pinigus.

Mesti mokyklą dėl savo hobio verta tik tada, jeigu tu esi tvirtai apsisprendęs dėl savo ateities, turi svarių argumentų šiam savo poelgiui ir meti mokyklą ne dėl kvailų, vaikiškų užgaidų.

Šarūnė Aranauskaitė, IIg kl.
Gabrielės Lukšytės, Ig kl. nuotrauka

Kačiukų mylėtoja

Buvo šiltas rugsėjo vakaras. Greta sėdėjo močiutės namo prieangyje. Mergaitė labai mėgo nerti vąšeliu. Kiemo pakraštyje augo senas ąžuolas. Galbūt jau buvo šimtmetis medis. Pasiėmusi vąšelį ir spalvingus siūlus mergaitė nuėjo prie ąžuolo. Ten buvo jos mgstamiausia poilsio vieta. Pradėjo nerti servetėlę. Po sodą linksmi ganydamosi girgsėjo žąsys. Tolumoje girdėjosi miško paukščių ulbavimai, o užvis gražiausiai čiulbėjo lakštingala. Močiutė Gretai ąsotyje atnešė ką tik išvirto obuolių kompoto ir naminių sausainių. Mergaitė padėkojo ir susikaupusi nėrė servetėlę.

Staiga išgirdo labai silpną kniaukimą. Apsidairė, tačiau nieko nepamatė. Tas kniaukimas priminė gailų verksmą, tarytum kažkas šaukėsi pagalbos. Greta labai mėgo gyvūnėlius, ypač katinus. Namuose pati augina ir prižiūri katinėlį Murkių. Mergaitė atsistojo ir priėjo prie tvorelės. Iš kitos pusės sklido gailus kniaukimo garsas. Persisvėrus per tvorą po jazmino krūmu pamatė mažytį, paliegusį

kačiuką. Išvydęs Gretą paliegėlis bandė pralįsti pro tvorelės apačią. Plyšys buvo per mažas ir jam nepasisekė. Mergaitė atsidarė vartelius ir priėjo prie gyvūnėlio. Greta buvo drąsi. Ji ryžosi kačiuką paglostyti. Katinėlis pradėjo rąžytis. Kai mergaitė staiga palietė ranka gyvūnėlio galvytę, jis tarsi išsigando ir bandė jai kąsti. Greta švelniai paėmė kačiuką ant rankų ir parsinešė į kambarį. Išprausė ir pašėrė, paguldė ant savo lovos, nes gyvūnėlis buvo švarus ir neturėjo blusų.

Po truputį kačiukas ėmė atsigauti. Mergaitė labai prie jo prisirišo. Močiutė neprieštaravo jai pasilikti gyvūnėlį. Pavadino jį Rainium. Su Murkiu naujasis gyventojas susidraugavo. Kai Greta išvažiuodavo į miestą pas tėvelius, kačiuką prižiūrėdavo jos mylima močiutė.

Jei kada nors ir jūs nuvažiuosite į Pauosupio kaimą prie Ūlos ir susirasite šimtametį ąžuolą senoje sodyboje, prie jo sutikssite ir kačiukų mylėtoją Gretą.

Modesta Turauskaitė, 6 kl.

„Šiandien širdį pasivaikščioti išleisiu...”

Rudenėja... „Rudens palytėta gamta pilna skaidraus trapumo, lyg būtų nulipdyta iš perregimo porceliano. Miškas toluomoje už ežero primena šachmatų lentą iš raudonų ir geltonų kvadratėlių. Spalvų žaismė glosto regą akvareliniais potėpiais...” (A. Dainys). Danguje girdisi išskrendančių paukščių virtinės. Sustojame, pakeldami galvas į dangų ir žvelgdami į juos, susimąstome...

Susimąstėme ir išgirdę poezijos popietėje „Šiandien širdį pasivaikščioti išleisiu...” mokinukų išlietas mintis. Lietingą rudens popietę susibėgome visi į skaityklą, tiek kuriantys, tiek mėgstantys skaityti kitų poeziją. Jauku – žvakių liepsnelės, plazdantys paukščiai ir daug lyriškai plakančių širdžių vienoje vietoje. Išgirdome ne tik poezijos posmų, bet ir gražios, prasmingos pačių mokinių sukurto prozos. Susirinkusieji galėjo pasiklausyti ir nuostabiai dainuojančių mūsų gimnazisčių dainų. Kaip geroje poezijoje galima rasti atsakymų į rūpimus klausimus, taip dainuojamoji poezija prilygsta maldai ir padeda įsiklausyti į save. O ką palinkėti sau, kitiems, pagaliau pačiam rudeniiui? Visa tai popietės dalyviai surašė ant „skrendančių popierinių paukščių“, kurie sutūpė ant bibliotekoje auginamo skaitymo medžio.

Besivaišindami ir besidžiaugdami gautomis atminimo dovanėlėmis, dar ilgai diskutavome, mąstėme ir supratome, kad rudenį į šiltus kraš-

tus išskridus paukščiams, mes iki pavasario be jų galime išgyventi, užpildydami atsiradusią tuštumą eilėraščiais, kurie turi galią išsaugoti visa, kas yra tikra. Nors trumpam, bet išleidome „širdį pasivaikščioti“, nepabijodami atsiverti ir parodyti ją kitiems.

Bibliotekininkė skaityklai Laima Čaplikienė
Inesos Sinkevičiūtės, Ig kl. nuotraukos

6 klasės istorijos – mįslės: atspėk, kuris yra kuris?

Gaisras

Seniai už jūrų ir marių gyveno šeima. Tėvas Dievas, mama Mėnulio ir medžioklės deivė. Jie turėjo tris vaikus: Dovanotąjį, Dovanotąją ir Rimtąjį. Ši šeima buvo turtinga. Turėjo tarnaitę – Tyrąją Skaisčiąją.

Šalia jų gyveno Turtingasis Draugas. Jis buvo labai turtingas ir įsimylėjęs Dovanotąją. Tačiau Dievas tai draugystei nepritarė.

Vieną dieną kilo gaisras, ir Dievas, Mėnulio ir medžioklės deivė, Dovanotasis, Dovanotoji, Rimtasis ir Tyroji Skaisčioji liko be namų. Turtingasis buvo labai įsimylėjęs Dovanotąją, todėl Dievui pasiūlė:

– Aš jūsų namą atstatysiu, jei dovanosit Dovanotosios ranką.

Dievas sutiko. Turtingasis atstatė namą, susituokė su Dovanotąja. Vėliau susilaukė sūnaus, vardu Aistis. Aistis, kai užaugo, virto genties vadu.

Dovana

Vieną kartą pasigirdo Kautynių Šauksmas. Viską Valdantysis išėjo į mūšį. Jis pasikvietė Avininką ir Irklininką. Jie kovėsi ir kovėsi. Netrukus nuskambėjo Pergalė. Nugalėtoją apdovanojo Rugių Mergaitė, o Kuklioji ir Padorioji jį įsimylėjo.

Beje, Rugių Mergaitė Viską Valdantįjį apdovanojo auksinėm bokso pirštinėm. O šis bokso pirštines padovanojo Kukliai, Padoriai mergaitei.

Romantika

Vieną kartą gyveno Šauni mergina. Ji turėjo dvi drauges: Dievo Karę ir Rūkų Miglą. Pabodo Šauniai merginai jų draugija ir ji įsimylėjo Teisųjį lotynų berniuką. Mergina nusprendė pas jaunikaitį nuvykti. Ir tada jina pamatė, kaip Teisusis lotynų berniukas bučiuojasi su nuolankia Aukojimų patarnautoja. Šauni mergina labai supyko ir išbėgo. Raudodama ji vaikščiojo paplūdimiu. Tada prie jos prisitartino Lukanijos gyventojas. Jis ją paguodė.

Taip Šauni mergina nusprendė niekad nemylėti. Ji grįžo namo pas Dievo Karę ir Rūkų Miglą. Ištikimosios bičiulės labai nudžiugo, nes jų draugės jau laukė Ugningasis Karys ir Krikščionė. Šauni mergina įstojo į krikščionybę. Štai ir visa romantika.

Kūrė 6 klasės mokiniai: Agnė, Aistis, Diana, Donata, Donatas, Deivis, Edvinas, Ernestas, Gabrielė, Ignas, Justas, Kamilė, Karolina, Kristina, Lukas, Miglė, Modesta, Ovidijus, Remigijus, Rokas, Rugilė, Viktorija, Visvaldis

Rinko Ovidijus Točelis, 6 kl.

Žmogaus širdies sodas

Kad žmogaus širdies sodas sužydėtų gražiausiomis gėlėmis, jis turi būti apšviestas draugystės, o ne aptemdytas pykčio. Palaistytas išminties ir patręštas gerasis žmogaus darbas. O draugai, kurie daro blogą įtaką, yra tiesiog piktžolės!

Ovidijus Točelis, 6 kl.

Laikraštį kuruoja mokytojai

Rita Černiauskienė, Vytautas Černiauskas

Šeiu 10, LT-65333 Merkinė, Varėnos raj. tel 8 310 57275

Jovita Urbonavičiūtė,
Gabrielė Lukšytė,
Inesa Sinkevičiūtė,
Aldona Bubnelytė,
Emilija Rožankevičiūtė,
Kristupas Černiauskas,

Šarūnė Aranauskaitė,
Ovidijus Točelis,
Evelina Prieskienytė